

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΪΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Γ'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΟΥΒΑ¹

57.

Χαρτ. 0,227 × 0,16. Αιώνας XVIII (φ. 193.)

1 (φ. 1^α) Ἀνεπίγραφος συγγραφή κατὰ Λατίνων.

Φάνεται ἔργον Γεωργίου Κορεσίου. Ἴδε φ. 9^β ἀλλ' ἐπιλαβόμεθα τῆς διαλεκτικῆς ἢ κατὰ τῶν ἀντικειμένων τῇ ἀληθείᾳ ὁ Κορεσίος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἐχρησάμην.

2 (φ. 161^α). «Κατὰ τοῦ Μετοχίτου οὐδεμίαν ποιούμενου διαφορὰν ἀναμεταξὺ πέμψεως καὶ ἐκπορεύσεως».

3 (φ. 185^β). «Οὗτος ὁ λόγος γέγονεν παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου μητροπολίτου κὺρ Θεοφάνους Περιθεωρίου κατὰ Λατίνων».

Ἐν τῇ κάτω ᾠφ τοῦ φ. 1^α. Τῶ παρον βιβλίῳ ὑπαρχει τῆς σεουσμίας μονῆς τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Κρημνῶν βουνῶν Ζακυνθοῦ κοπος καὶ ἐπιμελία τοῦ λαχιστοῦ Ἱεροθεοῦ μοναχοῦ τῶ ἐπικλῆ Μουσουρας.

Ἐν φ. 10^α, ἀρχῆθεν μείναντι ἀγράφῳ, τάδε· Ἐνας διδάσκαλος ἤθελε ἐπιανεθῆ πολλά κτλ. Ἐν φ. 88^β χειρὶ νεωτέρῳ † 1817 Μαίω · 24 Ἐχαμεν Τραπεζάρην Κατρεγάρην μεγαν τον Ευθημιον τοῦ Ζουφή Εκλεγε καὶ πάντα λεγοντας πως δεν φθάνη ὁ σίτος ὁποῦ τοῦ δίδουν. διὰ τοῦς ξένυκτας.

Τὰ φ. 10^β καὶ 192^β ἀγραφα. Ἐν τοῖς φ. 193^{α-β} παρενεγράφησαν α') Τύπος ἀρχιερέως ἐπιτρέποντος τὴν ἱερωσύνην β') χωρὶς Παλαιᾶς διαθήκης γ') Συνταγὴ ἰταλιστὶ ἐπιγραφομένη Unguento per le marocle.

Κῶδιξ γεγραμμένος διὰ διαφόρων χειρῶν. Τὸ μέλαν ἔχει διαδρώσει μέχρι τοῦ φ. 160 πολλαχοῦ τὸν χάρτην, καταστῆσαν δυσανάγνωστον τὴν γραφήν.

Στάχωσις διὰ περγαμηνῆς.

¹ Συνέχεια ἐκ τοῦ Τόμου IB' σ. 369.

58.

Χαρτ. 021 × 0,153. Αἰῶνος XVIII (5. 297).

1 (φ. 5^α). «Ὁ κανὼν τῆς Ὑπαπαντῆς· ποιήμα τοῦ κυρίου **Κοσμά**».

2 (φ. 11^α). «Χρηστοθήθεια συντεθείσα παρὰ τοῦ τιμιωτάτου καὶ λογιωτάτου ἐν τε γραμματικῇ καὶ φιλοσοφίᾳ καὶ πάσῃ ἄλλῃ παιδείᾳ διδασκάλου τῆς πατριαρχικῆς σχολῆς κυρίου Ἀντωνίου τοῦ **Βυζαντίου**».

3 (φ. 27^α). «Γρηγορίου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου **Κωνσταντινουπόλεως** ἐκ τῆς πρὸς Μιχαὴλ ἐπιστολῆς πρὸς τὸν ἄρχοντα Βουλγαρίας τι ἐστὶν ἔργον ἄρχοντος».

4 (φ. 59^α). «Γρηγορίου **Ναζιανζηνοῦ** τοῦ **Θεολόγου** Περὶ φιλοπτωχίας».

Ἐκπεσόντων φύλλων μένει κολοβός ἐν τρις λέξεσι πατέρας καὶ μητέρας καὶ ἀδελφοῦς καὶ τόπους ἑαυτῶν γνωρίσματα λέγοντες· ἐγὼ . . .

5 (φ. 67^α). «Τοῦ ἀγίου **Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ** τοῦ **Θεολόγου** τραγωδία Χριστὸς πάσχων».

6 (φ. 91^α). Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου Ἐπιστολὴ πρὸς Σέλευκον τὸν πνευματικὸν αὐτοῦ υἱόν».

7 (φ. 109^α). «Κυροῦ **Θεοδώρου** τοῦ **Προδρόμου** Τετράστιχα ἰαμβικὰ εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ρηθέντα ἐν τῇ Παλαιᾷ γραφῇ».

Ἐν τέλει· 1743· ἀγούστου· 15.

8 (φ. 156^α). «Ἐπικτητοῦ Ἐγχειρίδιον»

Ἐν τέλει· 1744· Ἰουνίου πρώτη· Εἰδότες τὴν ἀρχὴν εἶναι καὶ τὸ τέλος.

9 (φ. 178^α). «**Κάτωνος** Ῥωμαίου Γνώμαι παραινετικαὶ ὀδίστιχοι ὡς μετήνεγκεν ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν ἑλληνίδα διάλεκτον **Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανούδιος**».

Ἐν τέλει· 1753· Μαΐου 31· ἐσώσαμε τὰ μαθήματα ταῦτα.

10 (φ. 169^α). «Ὅμηρου Βατραχομουμαχία».

11 (φ. 212^α). «Γαβρίου Ἑλληνος Τετράστιχα».

Ἐν τέλει· Ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1755 Ἰαννουαρίου 25· ἡμέρα Σαββάτω ἔλαβον τέλος.

12 (φ. 224^β). «Σημειώσεις».

Περὶ Ἴτιος, Πανδίωνος, Κέκροπος, Ἰνάχου, Ἐρέδου, Χάρωνος καὶ Κερβέρου.

13 (φ. 226^α). Πυθαγόρου «Χρυσὰ ἔπη».

Ἐν τέλει· 1799· Μαρτίου 10· ἡμέρα Πέμπτη.

14 (φ. 230^α). «Ἰλιάδος Ὅμηρου ἡ Α' ῥαψωδία».

Ἐπαταῖ ἐν φ. 259^α «Ἰλιάδος Ὅμηρου ἡ Β' ῥαψωδία» ἀτελής.

15 (φ. 262^α). «Ἐξήγησις εἰς τὸ δεύτερον ποίημα τὸ βῆτα στοιχείον τῆς Ὀμήρου Ἰλιάδος».

Ἔπεται ἐν φ. 280^α «Ἐξήγησις τῆς τοῦ γάμψ Ὀμήρου Ἰλιάδος στοιχείου».

16 (φ. 294^α). Ἀνεπίγραφον περὶ Ὀμήρου.

17 (φ. 295). Περὶ Δήμητρος, Λήδας, Διοσκόρων, Μίνως, Θησέως, Ἀταλάντης καὶ Δευκαλίωνος.

Ἀπαντα πλὴν τῶν ὑπ' ἀρ. 12 καὶ 17 μετὰ διαστίχου ἐρμηνείας. Τὰ ὑπ' ἀρ. 12 καὶ 17 γεγραμμένα διὰ γραφῆς πολὺ λεπτοτέρας, οἷα ἢ τῆς διαστίχου ἐρμηνείας.

Τὰ φ. 89, 90, 195β, 224β, 260β, 261 καὶ 293β ἄγραφα.

Στάχσις διὰ βύρσης μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων. Τὰ ἐσωτερικὰ παράφυλλα τὰ συνεστραχισμένα τῷ περικαλύμματι, γεγραμμένα δι' ἄλλης χειρὸς, φέρουσιν ἀλφάβητους καὶ φράσεις ἐπαναλαμβανόμενας.

59.

Χαρτ. 0, 16 × 0, 11. Αἰῶνος XV (φ. 209).

Ἀνθολόγιον ἀκολουθιῶν, προσομοίων καὶ κανόνων (ἀκέφαλον).

Στάχσις νεωτάτη.

60.

Χαρτ. 0, 14 × 0, 9. Αἰῶνος XVI (φ. 111).

Κανόνες κατ' ἤχους καὶ ἀκολουθίας.

Ἀκέφαλος κῶδιξ κομψότατα γεγραμμένος καὶ κοσμούμενος ὑπὸ ἐνίων μεγάλων χρυσῶν καὶ μελανῶν ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ φυλλοειδῶν κοσμημάτων. Τὸ γεγραμμένον μέρος μόνον 0,65 × 0,45.

Στάχσις βυραίνη μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων. Σώζεται κομψὸς θηλυκωτήρ.

61.

Χαρτ. 0, 16 × 0, 10. Αἰῶνος XVI (φ. 126).

1 (φ. 1^α). Κεκραγάριον.

Ἄρχεται ἀκέφαλον, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἤχου.

2 (φ. 97). Τὰ ἕνδεκα ἐωθινά.

3 (φ. 110^α). «Ἐἰρμοὶ καλοφωνικοὶ ὁ παρὸν ἐστὶ ποίημα κὺρ **Πέτρου** τοῦ μελωδοῦ καὶ ἐξηγηθὲν παρὰ τοῦ κὺρ **Ἀναστασίου Βαῖας**».

4 (φ. 116^α). «Κύρ Μελετίου ἱερομονάχου. Ἐξήγησις τοῦ αὐτοῦ».

5 (φ. 117^α). «Μπερκέτη. Ἐξήγησις τοῦ αὐτοῦ».

6 (φ. 119^α). «Πέτρου Μπερκέτη. Ἐξήγησις».

7 (φ. 120^β). «Ἐξήγησις Μπαλασίου».

8 (φ. 122^β). «Ἐξήγησις Μπαλασίου».

9 φ. (123^β). «Ἐξήγησις τοῦ αὐτοῦ».

Τὰ φύλλα 108 καὶ 109^α ἄγραφα.

Στάχως διὰ βύρσης μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

62.

Χαρτ. 0, 15 × 0, 10. Αἰῶνος XVII (φ. 97^α).

1 (φ. 1^α). **Νεοφύτου Ῥοδινού** «Περὶ ἡρώων, στρατηγῶν, φιλοσόφων, ἁγίων καὶ ἄλλων ὀνομαστῶν ἀνθρώπων ὁποῦ εὐγέηκασιν ἀπὸ τὸ νησί τῆς Κύπρου».

Ἀκέφαλον. Ἄρχ. Κούριος καὶ Ἀμαροῦκος καὶ αὐτοὶ ψευδώνυμοι θεοί. Μίθρα Γυναῖκα καὶ τὴν ἕκαμαν θεάν, ἢ Ἀφροδίτη καὶ αὐτὴ θεά.—Ἐν φ. 11^β «Περὶ βροσιέων, φιλοσόφων καὶ ἄλλης λογῆς περιφανῶν ἀνθρώπων ἐθνικῶν κεφ. 6».—Ἐν φ. 22^β «Διὰ τοὺς ἁγίους, τουτέστιν ἀποστόλους, μάρτυρας, ἐπίσους καὶ ἐπισκόπους, ὁποῦ ἐγεννήθησαν εἰς τὸ νησί τῆς Κύπρου. κεφ. γ.α.—Ἐν φ. 41^β «Διὰ τοὺς ἁγίους, οἱ ὅποιοι γέννημα καὶ θρέμα δὲν εἶναι τῆς Κύπρου μόνον ἦλθαν ἀπὸ ἄλλους τόπους καὶ ἐκατοίκησαν εἰς αὐτὸ τὸ νησί. κεφ. δ'».—Ἐν φ. 58^α «Διὰ ὀνομασμένους, σοφοὺς, ἐναρέτους καὶ καλαιοῦς ἐπισκόπους αὐτοῦ τοῦ νησίου. κεφ. ε'».—Ἐν φ. 68^α «Περὶ τιμίων ξύλων, ἁγίων λειψάνων, καὶ θαυματουργῶν, τῆς Παναγίης εἰκόνων. κεφ. ζ'».—Ἐν φ. 65^β «Περὶ ἄλλους ὀνομασμένους, καὶ ἐναρέτους ἀνθρώπους, ὁποῦ εὐγέηκασιν ἀπ' αὐτὸ τὸ νησί. κεφ. η'».

2 (φ. 73^α). «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μάμαντος, γραμμένον ἐλληνικῶς ἀπὸ τὸν **Μεταφραστήν**, καὶ γυρισμένον εἰς τὴν ἀπλήν γλῶσσαν ὑπὸ **Νεοφύτου** πρεσβυτέρου **Ῥοδινού** τοῦ **Κυπρίου**». (πρόσθετα ἄλλη χεὶρ ἰθ' αἰῶνος ἀπὸ χωρίον **Ποταμίες** καὶ ἄλλη χεὶρ τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος συγγραφέως τοῦ παρόντος τῷ 1660).

Ἄρχ. Ὁ μέγας ἐτοῦτος τοῦ Χριστοῦ μάρτυρας Μάμας πατρίδα εἶχε τὴν Παμφλαγονίαν.

3 φ. 85^β). «Ἐκλογή ἐπιστολῶν».

«Παρμενίδης Χρυσοσθένης».—«Πλάτων Ἀξιόχφ».—«Συνέσιος Ἰωάννη».—«Βασίλειος Λιδανίφ».—«Εἰς τὸν ἅγιον Φραγκίσκον τὸν Ξαυέριον». Ἄρχ. Φραγκίσκος ὁ Ξαυέριος Ἰνδῶν ἀπόστολος προβάλλεται ἡμῖν. Τέλ. (κολοβ.) ἐνέσπειρε τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγάπην, οἶον . . .

Μεταξὺ τῶν φ. 33 καὶ 34 σώζεται μόνον ἡ βία τῶν τεσσάρων ἀπεσχισμένων φύλλων. Τέλος τοῦ φ. 33β ἐν τοῖς περὶ Μαρκέλου δι' αὐτὸν γράφει Σωζόμενος ὁ Σαλαμίνιος βιβλ. ζ. Ἄρχὴ τοῦ φ. 34^α ἐν τοῖς περὶ Φίλωνος . . . φιλώνων ἐορτάζεται ἰανν. κδ'. Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ προσκεκολλημένῳ τῷ περικαλύμματι τῆς ἀρχῆς χειρὶ τοῦ 17^{ου} αἰῶνος· Ἐγγραφή ἐν Κύπρῳ τῷ 1660 ὑπὸ τοῦ Κυπρίου Ἱερέως Νεοφύτου Ροδινοῦ. Ἐν δὲ τῷ φ. 72β· Ἐν Κύπρῳ 1660. Ἐπὶ Ἱερέως Ν. Ροδινοῦ ἀχξ.

Ἡ ἐπιγραφή τοῦ 1, λείπουσα ἐν τῷ ἀκεφάλῳ κώδικι, παρελήφθη ἐκ τῆς ἐν Ῥώμῃ ἐκτύπου ὑπὸ Λαυρεντίου Πόρτου ἐκδόσεως τοῦ 1659.

Στάχους βυρσίνῃ μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

63.

Χαρτ. 0, 152 X 0, 98. Αἰῶνος XVI (φ. 312).

1 (φ. 1^α). Νομοκάνων.

Προτάσσεται « Προόμιον καὶ ἐρμηνεία περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὑπάρχειν τὸν πνευματικὸν ἄνδρα· καὶ ἐρμηνεύειν τοὺς πρὸς αὐτοὺς ἐρχομένους ».

Ἄρχ. Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἐπιτετα ἀπὸ φ. 16^α « Νομοκάνων ἔχων κανόνες τῶν ἀγίων Ἀποστόλων κατ' ἐπιτομὴν τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ τῶν συνόδων » κεφαλαίων σλ'.

2 (φ. 56). « Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Συμβουλία πρὸς τοὺς πνευματικοὺς πατέρας ».

Ἐπιτετα ἐν φ. 70^α « Βασιλείου τοῦ μεγάλου » μένουσα κολοβή ἐνεκεν ἐκπτώσεως φύλλων μετὰ τὸ φ. 70.

3 (φ. 71). Ἀκολουθία.

α' (φ. 71^α). « Ἀκολουθία εἰς ἀρχάριον ῥασοφοροῦντα ». — β' (φ. 72^α). « Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ σχήματος : ἦτοι τοῦ μανδίου ». — γ' (φ. 80β). « Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος ». — δ' (φ. 99β). « Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ εἰς μοναχοὺς ». — ε' (φ. 123^α). « Ἀκολουθία εἰς κοιμηθέντες λαϊκοὺς ». Φύλλα ἐκπεσόντα μετὰ τὸ φ. 133 ἀντικατεστάθησαν μέχρι καὶ τοῦ φ. 136 ὑπ' ἄλλων, γεγραμμένων δι' ἄλλης χειρὸς τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος. — ζ' (φ. 137^α). « Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου ». — η' (φ. 167^α). « Ἀκολουθία εἰς γυναῖκα λεχώ ». — θ' (φ. 171^α). « Ἀκολουθία τῆς ἁγίας βαπτίσεως » Ἐν τέλει θ' (φ. 188β) « Τὰ μετ' ὀνομασθέντα ὀνόματα τῶν μοναχῶν ». Ἄρχ. Ἀντώνιος· Ἀρσένιος· Ἀνθιμος· Ἀνανίας· Ἀγάθων· καὶ ι' (φ. 190^α) « Τὰ τῶν γυναικῶν μετ' ὀνομασθέντα ὀνόματα. Ἄρχ. Ἀναστασία· Ἀνθία· Ἀνθοῦσα· Ἀνυσία· Ἀγνυσία ».

4 (φ. 191^α). « Πῶς δεῖ δέχεσθαι τῶν ἐξ Ἑβραίων τῆ τῶν Χριστιανῶν πίστει προσερχόμενον ».

5 (φ. 198^α). « Τάξις γινομένη ἐπὶ τοῖς ἀπὸ Σαρακινῶν ἡγουν Τούρκων ἐπιστρέφουσιν πρὸς τὴν καθαρὰν καὶ ἀληθῆ πίστιν ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν ».

6 (φ. 206^β). « Τάξις γινομένη ὑπὲρ τῶν ἀρνούμενων τὴν πίστιν ἐν γνώσει καὶ ἀγνείᾳ. **Μεθοδίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου** διάταξις ».

7 (φ. 207^β). « Εὐχὴ ἰλασμοῦ εἰς τὸν ἀπαρνήσεως ἐπιστρέφοντα. Συνέχεια ἐν φ. 217 ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν « Εὐχαὶ ἰλαστικαὶ εἰς τὸν ἀπαρνήσεως ἐπιστρέφοντα ».

8 (φ. 209^α). « Τάξις τελουμένη ἐπὶ Χριστιανῶν μαγαρίσασιν ».

9 (φ. 209^β). « Εὐχὴ πρὸς Χριστιανὸν ὑπαχθέντα ἐθνικῇ πλάνῃ, ἐπιστρέψαντα δὲ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ προσδραμόντα ».

Ἐπονται ἄλλαι εὐχαί.

10 (φ. 215^β). « Τάξις γινομένη εἰς τεκνοποιήσιν ».

11 (φ. 217^β). « Εὐχὴ ἐτέρα ἐπὶ ἀποκτήσαντος παιδίον καὶ μαγαρίσαντος ».

Μετ' ἀκέφαλον εὐχὴν διαγεγραμμένην ἐν φ. 219^α ἔπονται ἐν φ. 219^β κ.έ. ἄλλαι εὐχαί.

12 (φ. 225^β). « Τάξις γινομένη εἰς συμβῆ μιᾶρὸν ἢ ἀκάθαρτον πρὸςφάτως ἐμπεσεῖν εἰς ἀγγεῖον οἴνου ἢ ἐλαίου ».

13 (φ. 227^α). « Κανὼν εἰς ψυχὴν κρινομένην **Ἀνδρέου Κρήτης** ».

Ἐπονται διάφοροι εὐχαί, ἐν δὲ φ. 237^α « Ἀκολουθία εἰς γυναικὰ ὅταν ἀποβληθῆ », ἔπειτα δὲ πάλιν εὐχαί.

14 (φ. 244^α). « Ἀκολουθία τυπωθεῖσα ὑπὸ μεγάλης καὶ ἁγίας συνόδου, εἰς τοὺς ἐκ τῶν λατινικῶν αἱρέσεων ἐπιστρέφοντας τῇ ὀρθοδόξῳ τε καὶ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλὰ δὴ καὶ τοῖς τρισὶν ἁγιωτάτοις πατριαρχείοις τῆς Ἀνατολῆς, Ἀλεξανδρείας δηλονότι, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων : Ἐτυπώθη δ' αὕτη ἐν ἔτει 5^ω 176^ω ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ ἁγίου πατριάρχου κυρ Συμεῶν ».

15 (φ. 246^α). « Εὐχὴ εἰς τὸ ἀπομυρῶσαι τινά ».

Ἐπονται ἄλλαι εὐχαί.

16 (φ. 248^α). « Κανὼν εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους ».

17 (φ. 253^β). « Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον βασιλέως κυροῦ **Θεοδώρου τοῦ Λάσκαρι** ».

18 (φ. 258^α). « Ἄλλος κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον **Μεθοδίου πατριάρχου** ».

19 (φ. 263^α). « Εὐχὴ εἰς λύσιν ἀφορισμοῦ λεγομένη ὑπὲρ ἀρχιερέως ».

Ἔπονται ἄλλαι εὐχαί.

20 (φ. 268^α). « **Συμεῶν** ἐλαχίστου ἀρχιεπισκόπου **Θεσσαλονίκης**. Εὐχή συγχωρητικὴ ὑπὲρ τινῶν ἀδελφῶν, μετὰ θάνατον ὑπὲρ ἀφορισμὸν εὐρεθέντων ».

21 (φ. 272^α). « **Κανὼν** ἱκετήριος εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ψαλλόμενος ἐν ἐκτενεῖα καὶ μετὰ λιτῆς γενομένης ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἀνομιδρίας ».

Ἔπονται α' (φ. 281^α) « Εὐχὴ ἑτέρα εἰς ἀνομιδρίαν, β' (φ. 288^α) « Εὐχὴ συντεθείσα ἐπὶ τῇ φοδερᾷ καὶ πεγκοσμίῃ πληγῇ τοῦ θανατικοῦ » καὶ εἶτα ἄλλαι εὐχαί.

22 (φ. 288^β). « **Κανὼν** εἰς πληγὴν θανατικοῦ, ψαλλόμενος ἐπὶ λιτῆς γενομένης ποιηθεὶς παρὰ κυροῦ **Πριλοθέου** τοῦ ἁγιωτάτου **πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως** ».

23 (φ. 294^α). « Ὅταν δῶῃ ὁ πνευματικὸς συμμαρτυρίαν εἰς τὸ ἱερωθῆναι τινά ».

24 (φ. 294^α). « Ἀκολουθία εἰς μεγάλην παράκλησιν ».

25 (φ. 298^α). « Ἀκολουθία ψαλλομένη εἰς μνημόσυνα ».

26 (φ. 307^α). « Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ ».

Μένει κολοβή.

Ἐν τῇ κάτω ῥα τοῦ φ. 312 διαγεγραμμέναι λέξεις ἦν διακρίνονται ἴδιον

τάδε † τὸ παρὸν βιβλίον . . . καὶ ἐν ἔτει ζ'πε.

Πολλὰ τῶν φύλλων δι' ἄλλης χειρὸς καὶ ἐπὶ χάρτου διαφόρου.

Τὸ φ. 65 ἄγραφο.

Ἐνιαχοῦ κομψὰ ἐπίτιτλα.

Στάχσις βυρσίνη μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων δικεφαλοῦ ἀετοῦ ἐν ῥομβοειδέσι θυρεοῖς.

64.

Χαρτ. 0, 21 × 0, 15. Αἰῶνος XVII (φ. 177).

Μανουὴλ Μαλαξοῦ Νομοκάνων.

Προτάσσεται (φ. 1^α) τὸ προοίμιον « Τοῖς ἀπανταχοῦ εὐρισκομένοις χριστιανῶν λαὸς ἱερωμένοι τέ καὶ λαϊκοῖς ἐν Κυρίῳ χαίρειν ». Εἶτα (φ. 2^α - 16^α) Πίναξ κεφαλαίων σ'ήγ', ὧν α' « Περὶ ἀρχιερεως του εἶναι εἰς πάντα συμπαθῆν καὶ νά μηδὲν πηστευῆ λόγους τίνος χωρὶς να εἴσταζη » . . . σ'ήγ' « Περὶ πὼς γραφωσι το διαζυγίον ὅταν ὁ ἀνδρας λειπή χρόνους πέντε καὶ δὲν ἀπέστειλε ἔξοδοις τῆς γυναικὸς τοῦ ».

Ἐν τέλει (φ. 174^β). Ἐγράφη διαχειρὸς ἐμοῦ Παναγι Περὶ ταχα καὶ νο

ταρίου Λακεδαιμονίας ἐν ἔτι, ξρκβ μηνὶ Σεπτευρίῳ Ἰνδικτιῶνος ιβ' ας. Ἐν τῇ ἄνω ᾠα τοῦ φ. 2^α χειρὶ τοῦ 10' αἰῶνος. Καὶ τότε συν τοῖς ἄλλοις πέλει ἔμοῦ Ἰακώβου Ἱερομονάχου τοῦ Πελοποννησίου.

*Τὰ φ. 175-177 τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων ἀγραφα.

Στάχωσις διὰ βύρσης, λειπούσης ὀπισθεν.

65.

Χαρτ. 0, 16 X 0, 11. Αἰῶνος XVII (φ. 26).

1 (φ. 1^α). Ὁμιλία περὶ νηστείας.

*Ἀρχ. (ἀκέφ.). . . . νηστείας' τοῦτο γὰρ ἐστὶν ὃ φησὶν ὁ Παῦλος. Τέλ. Οὐ γὰρ ἵνα χαυνόσο τὰς ἡμετέρας ψυχὰς ταῦτα συνέγραψα' ἀλλὰ μᾶλλον ἵνα διεγείρω' οὐχ ἵνα ἀμελεστέροισι ποιήσω, ἀλλὰ προθυμοτέροισι' ὅπως ἐν τῷ καλῷ σταδίῳ τῶν νηστειῶν ἀγωνησάμενοι καὶ στεφανίται γενόμενοι τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἀξιοθώμεν χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' οὗ τῷ πατρὶ δόξα ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι' νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

2 (φ. 16^α). «**Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ** Εὐχὴ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν πάνυ ὀφέλιμος ».

*Ἀρχ. Κύριε ὁ θεὸς ὁ ἐν ἐλέει πλούσιος καὶ οἰκτιρμοῖς ἀκατάληπτος.

3 (φ. 19^α). «**Τοῦ ἁγίου Εὐλογοῦ** (ἐκ τοῦ **Εὐλογίου**)' Λογος ὀφέλιμος ».

*Ἀρχ. Δηγήγησατο ἡμῖν ὁ γέρον ὡςπερ ἄλλου τινός.

4 (φ. 21^β). Διήγησις ἀνεπίγραφος.

*Ἀρχ. [Γ]έρον τίς ἐκάθητο ἐπὶ τῶν κόλπων τοῦ μακαρίου Ἀντωνίου. Τέλ. (κολ.) καὶ ταπεινώσόν σου τὸν λογισμόν ἕως ἡμέρας θανάτου' ὡς ἀνίκανος ...

Στάχωσις νεωτάτη.

66.

Χαρτ. 0, 205 X 0, 14. Αἰῶνος XVIII (φ. 222).

1 (φ. 3^α). «**Κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου** Τετράστιχα Ἰαμβικά καὶ ἠρωελεγεῖα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῇ Παλαιᾷ γραφῇ »

2 (φ. 85^α). «**Τοῦ αὐτοῦ** Τετράστιχα Ἰαμβικά καὶ ἠρωελεγεῖα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῷ Τετραευαγγελίῳ »,

3 (φ. 118^α). **Τοῦ αὐτοῦ** εἰς τὰς « Πράξεις Ἀποστόλων ».

4 (φ. 133^α). «**Διάλογοι** ἑλληνικοὶ χάριν τῶν ἀρχαρίων ».

5 (φ. 142^β). «**Χρησιμοθήθεια** διὰ στίχων ἰαμβῶν ».

*Ἀρχ. Ψυχὴ καὶ σῶμα οὐσία βροτῶν πέλει.

6 (φ. 170^a) « Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Γνώμαι μονόστιχοί κατά ἀλφάβητον ».

7 (φ. 173^a). « Εὐχή κατανοκτική εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον κατά ἀλφάβητον ».

Ἄρχ. Ἄχραντε πανάσπιλε σεμνή παρθένε.

8 (φ. 174^b). « Εὐχή ἑτέρα εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, καὶ αὐτὴ κατά ἀλφάβητον δίστιχον ».

Ἄρχ. Ἀναμέλω τὴν χάριν σου, δέσποινα, δυσωπῶ σε τὸν νοῦν μου χαρίτωσον.

9 (φ. 177^a). « Δημοφίλου Γνώμαι ἐκ τῶν πυθαγορείων ἐπῶν ».

10 (φ. 186^a). « Δημοκράτους φιλοσόφου Γνώμαι χρυσαί ».

11 (φ. 192^a). « Γνώμαι μονόστιχοί κατά στοιχείον ἐκ διαφόρων ποιητῶν ».

Ἄρχ. « Εἰς ἀγαθοὺς ἀνδρας ». Ἄνῆρ δὲ χρηστός χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτέ.

Μένουσι κολοβαί, ἀκπασόντων φύλλωγ ἐν τοῖς « Εἰς φύσιν » ἐν τῷ στίχῳ Φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν οὐ ῥάδιον.

12 (φ. 216^a). Αἰσώπειοι μῦθοι.

Ἄρχ. (ἀκέφ.) ἐν μύθῳ περὶ λέοντος διὰ τοῦ στίχου ὃ μοῖρα θνητῶν εἶπεν ἀθλιωτάτη. Τοῦ μύθου τούτου τὸ « Ἐπιμύθιον » Ὅτι τὸν ἐξουσίαν ἔχοντα οὐ δεῖ θυμοῦσθαι. Ἔπεται « Περί λέοντος, ὄνου καὶ ἀλώπεκος ». Τελευταῖος μῦθος « Περί ἀετοῦ τε, καὶ κολοιοῦ », μένων κολοβός μετὰ τοὺς δύο στίχους Ἄρνὸν καταστάς ἀεὶδὸς καθαράσας - ἰδὼν κολοιὸς, ἐν κριῶ πράττει τάδε.

Ἄπαντα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.

Ἐν φ. 1^a-β ἄλλη χειρὶ γνωμικά, ἀνέκδοτα, ἀποφθέγματα, διηγήσεις περὶ ἱερομονάχου κτλ., ἀπόσπασμα « Εἰς τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων τοῦ μακαρίου Νικηφόρου ἐπισκόπου Ἀστραχανίου καὶ Σταυροπόλεως τοῦ Θεοτόκη - Κυριακῆ τοῦ Τυφλοῦ ».

Ἐν τῇ ἀνω ᾠφ τοῦ φ. 3^a. Καὶ τότε ἐκ τῶν τοῦ Δημητρίου Παπακοραντζοπούλου καὶ κατωτέρω δεξιᾶ ἐν τῇ ᾠφ, 180 [κεκομμένον] Δημήτριος Γεωργίου.

Ἐν τῇ ἀνω ᾠφ τοῦ φ. 45^b. Μιχαὴλ Δημητρίου 1853. Ἐν φ. 191^b ἄλλη χειρὶ

βιογραφικά τινα περὶ Μαγουήλ Χρυσολωρᾶ. Τέλ. ἐτελεύτησε τῷ αὐτῷ ἔτει τῇ

ἰε' Ἀπριλίου ἐτῶν μζ' : εἰς τὴν Κωνσταντίαν, εἰς καιρὸν τῆς συνόδου τῶν Λατίνων μετὰ τῶν Ἑλλήνων κατέλιπε συγγράμματα πλεῖστα οἷα καὶ τὸ παρόν.

Τὰ φ. 2^a, 84^b, 132^b, 172^b καὶ 222^a ἄγραφα. Τὸ φ. 221^a ἐφθαρμένον ἀνω.

Στάχσις νεωτάτη.

67.

Χαρτ. 0, 155 X 0, 10. Αἰῶνος XVI (φ. 205).

1 (φ. 1^a). Ἐξομολογητᾶριον ἀκέφαλον.

2 (φ. 60^a). « Κανόνες τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ ».

3 (φ. 69^β). «Κανόνες τῶν ἁγίων πατέρων καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων».

4 (φ. 90^α). «Κανόνες περὶ γυναικός».

5 (φ. 92^α). «Κανόνες τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων».

6 (φ. 110^α). «Κανόνες περὶ ἱερεῖς».

7 (φ. 112^α). «Ἔτεροι κανόνες τῶν ἁγίων πατέρων καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων».

8 (φ. 130^α). «Κανόνες περὶ ἱερομονάχων καὶ μοναχῶν καὶ εἰς μοναχὰς γυναῖκας».

9 (φ. 137^α). «Ἔτεροι κανόνες τῶν ἁγίων Ἀποστόλων περὶ μοναχῶν καὶ ἱερομονάχων».

10 (φ. 144^α). «Ἐκ τοῦ μεγάλου Βασιλείου ὄρος καὶ διάταξις».

11 (φ. 145^α). «Διδασκαλία καὶ παραγγελία τῶν ἁγίων πατέρων ἐν Χαλκιδόνι ἁγίας συνόδου».

Ἔπονται ἄλλοι κανόνες συνόδων καὶ πατέρων.

12 (φ. 193^α). «Εὐχή συγχωρητική».

Ἔπονται καὶ ἄλλαι εὐχαὶ συγχωρητικαί.

Τὰ φ. 109^β καὶ 129^β ἄγραφα. Τὸ φ. 1 ἐσχισμένον κατὰ τὸ ἡμισυ, τὰ δὲ φ. 201 - 205 ἐφθαρμένα κάτω.

Ἐν φ. 192^β. Τὸ χειρόγραφον προέρχεται ἐξ Ἀμμοχώστου. Ὁ ἀγοράσας Ἀλέξιος Κολουβάς.

Στάχσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιβεβλημένων διὰ βύρσης ἐφθαρμένης.

68.

Χαρτ. 0,285 × 0,155. Αἰῶνος XVI (φ. 131).

Εὐαγγέλιον κατὰ τὰς ἀναγνώσεις.

Ἐν ἀρχῇ ἐρυθρομέλαν ἐπίτιτλον. Ἀρχικά γράμματτα ἐρυθρά καὶ μέλανα. Τὰ φ. 126-131 ἐλλιπῆ μέρους πρὸς τὰ δεξιὰ τῆ ἀναγνώστη ἐπισκευάσθησαν καὶ συνεπληρώθησαν ἐπὶ χάρτου χειρὶ νεωτέρῃ.

Τὸ φ. 1 ἄγραφον.

Στάχσις βυρσίνη.

(*Ἔπεται συνέχεια).